

Βρυξέλλες, 8.4.2024
COM(2024) 153 final

2024/0084 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της σύμβασης για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού (σύμβαση OSPAR) όσον αφορά απόφαση για την τροποποίηση της απόφασης OSPAR 98/3 σχετικά με τη διάθεση των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων ανοικτής θαλάσσης

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η παρούσα πρόταση αφορά την απόφαση για τον καθορισμό της θέσης που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στην επιτροπή για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού σε σχέση με την προβλεπόμενη έκδοση απόφασης για την τροποποίηση της απόφασης OSPAR 98/3 σχετικά με τη διάθεση των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων ανοικτής θαλάσσης στο πλαίσιο της σύμβασης για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού.

2. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

2.1. Η σύμβαση OSPAR

Η σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού (στο εξής: η συμφωνία) αποσκοπεί στην προστασία της θαλάσσιας ζώνης του Βορειοανατολικού Ατλαντικού από τις δυσμενείς επιπτώσεις των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, ώστε να διασφαλιστεί η ανθρώπινη υγεία, να διαφυλαχθούν τα θαλάσσια οικοσυστήματα και, εφόσον είναι δυνατόν, να αποκατασταθούν οι θαλάσσιες ζώνες που έχουν υποστεί δυσμενείς επιπτώσεις. Στη σύμβαση συμμετέχουν 16 συμβαλλόμενα μέρη: το Βέλγιο, η Γαλλία, η Γερμανία, η Δανία, η ΕΕ¹, η Ελβετία, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Ιρλανδία, η Ισλανδία, η Ισπανία, οι Κάτω Χώρες, το Λουξεμβούργο, η Νορβηγία, η Πορτογαλία, η Σουηδία και η Φινλανδία. Η σύμβαση άνοιξε προς υπογραφή κατά την υπουργική σύνοδο των επιτροπών του Όσλο και των Παρισίων στις 22 Σεπτεμβρίου 1992 και τέθηκε σε ισχύ την 25η Μαρτίου 1998.

2.2. Η επιτροπή OSPAR

Η επιτροπή OSPAR (η οποία συστάθηκε δυνάμει του άρθρου 10 της σύμβασης) αποτελείται από αντιπροσώπους κάθε συμβαλλόμενου μέρους: συνεδριάζει σε τακτά χρονικά διαστήματα ή εκτάκτως, ανά πάσα στιγμή, όταν συντρέχουν ειδικοί λόγοι. Η επιτροπή OSPAR έχει ως αποστολή να εποπτεύει την εφαρμογή της σύμβασης και εν γένει να εξετάζει την κατάσταση της θαλάσσιας ζώνης, την αποτελεσματικότητα των εγκριθέντων μέτρων, τις προτεραιότητες και την ανάγκη λήψης οποιουδήποτε συμπληρωματικού ή άλλου μέτρου.

Σύμφωνα με το άρθρο 20 της σύμβασης, κάθε συμβαλλόμενο μέρος διαθέτει μία ψήφο στην επιτροπή. Η ΕΕ διαθέτει αριθμό ψήφων ίσο με τον αριθμό των κρατών μελών της που έχουν υπογράψει τη σύμβαση. Η ΕΕ δεν μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα ψήφου της στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη της ασκούν το δικό τους, και αντιστρόφως.

2.3. Η προς έκδοση πράξη της επιτροπής OSPAR

Η επιτροπή OSPAR, κατά την 27η σύνοδο/συνεδρίασή της στις 24 Ιουνίου 2024, πρόκειται να εκδώσει απόφαση για την τροποποίηση της απόφασης OSPAR 98/3 για τη διάθεση των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων ανοικτής θαλάσσης (στο εξής: προς έκδοση πράξη).

Προτείνεται να τροποποιηθεί ο ορισμός της «τσιμεντένιας εγκατάστασης» στην απόφαση OSPAR 98/3 για τη διάθεση των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων ανοικτής θαλάσσης, ώστε να διευκρινιστεί ότι οποιοδήποτε περιεχόμενο κυψελών εντός της υποδομής (επί μέρους δομής) δεν αποτελεί μέρος της εγκατάστασης. Οι κυψέλες σε τέτοιες εγκαταστάσεις [καλούμενες «δομές βαρύτητας από σκυρόδεμα» (CGBS)] χρησιμοποιούνται για την

¹ Απόφαση 98/249/ΕΚ του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 1997, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Κοινότητας, της σύμβασης για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού (ΕΕ L 104 της 3.4.1998, σ. 1).

αποθήκευση υδρογονανθράκων και τα υπολειμματικά υλικά στις κυψέλες αυτές, τα οποία σε μεγάλο βαθμό είναι άγνωστης σύνθεσης, είναι κυρίως υγρά, με μεγάλες ποσότητες πετρελαίου. Αυτού του είδους τα περιεχόμενα κυψελών αποτελούν επικίνδυνα απόβλητα τα οποία, εάν αφεθούν στη θάλασσα μετά τον παροπλισμό της εγκατάστασης, ενέχουν υψηλούς κινδύνους για το περιβάλλον, τα οικοσυστήματα και, δυνητικά, για την ανθρώπινη υγεία.

Η απόφαση OSPAR 98/3 απαιτεί καταρχήν την πλήρη απομάκρυνση των εγκαταστάσεων στο τέλος του κύκλου ζωής τους, αλλά επιτρέπει παρεκκλίσεις.

Το περιεχόμενο των κυψελών CGBS δεν αποτελεί μέρος υπεράκτιας εγκατάστασης και, επομένως, δεν θα πρέπει να υπόκειται σε παρέκκλιση βάσει της απόφασης OSPAR 98/3· για να διευκρινιστεί το ζήτημα αυτό, οι γλωσσομαθείς νομικοί της OSPAR συνέστησαν να τροποποιηθεί ο ορισμός της «τσιμεντένιας εγκατάστασης» στην παράγραφο 1 της απόφασης OSPAR 98/3 ως εξής: «με τον όρο “τσιμεντένια εγκατάσταση” χαρακτηρίζεται παροπλισμένη υπεράκτια εγκατάσταση εξ ολοκλήρου ή κατά βάση κατασκευασμένη από σκυρόδεμα· *κάθε περιεχόμενο κυψέλης εντός της επί μέρους δομής δεν αποτελεί μέρος της εγκατάστασης και δεν καλύπτεται από τις διατάξεις του παραρτήματος III της σύμβασης OSPAR*». Το μέρος που προστίθεται με πλάγιους χαρακτήρες εξαιρεί ρητά το περιεχόμενο των κυψελών από τον ορισμό της «τσιμεντένιας εγκατάστασης» και, ως εκ τούτου, αφαιρεί κάθε δυνατότητα να επιτραπεί —μέσω παρέκκλισης από την υποχρέωση πλήρους απομάκρυνσης που καθιερώνεται με την απόφαση 98/3— η παραμονή τέτοιου περιεχομένου κυψελών στη θάλασσα μετά τον παροπλισμό.

3. ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΕΙ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΈΝΩΣΗΣ

Στον απόηχο του περιστατικού της πλατφόρμας Brent Spar στα μέσα της δεκαετίας του '90 (όταν, ύστερα από τη δημόσια κατακραυγή, η εταιρεία Shell αναγκάστηκε να αλλάξει την απόφασή της να διαθέσει στη θάλασσα μια εγκατάσταση εξόρυξης που δεν χρησιμοποιούσε πια) η υπουργική σύνοδος OSPAR του 1998 στην πόλη Sintra της Πορτογαλίας εξέδωσε την απόφαση OSPAR 98/3 σχετικά με τη διάθεση των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων ανοικτής θαλάσσης: η εν λόγω απόφαση απαγορεύει, αφενός, την απόρριψη των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων ανοικτής θαλάσσης εντός της θαλάσσιας περιοχής OSPAR και, αφετέρου, την πλήρη ή μερική επιτόπου εγκατάλειψή τους.

Μόνο για ορισμένες κατηγορίες και με την επιφύλαξη εκτίμησης σύμφωνα με το παράρτημα 2 της απόφασης 98/3, μπορεί η αρμόδια αρχή του οικείου συμβαλλόμενου μέρους της σύμβασης OSPAR να εκδώσει άδεια παρέκκλισης ώστε να μπορούν να εγκαταλειφθούν εγκαταστάσεις ή τμήματα εγκαταστάσεων επιτόπου. Οι κατηγορίες των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων ανοικτής θαλάσσης για τις οποίες μπορεί να χορηγηθεί άδεια παρέκκλισης περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, χαλύβδινες εγκαταστάσεις που ζυγίζουν περισσότερους από δέκα χιλιάδες τόνους σε εναέριες δομές ή δομές βαρύτητας από σκυρόδεμα (CGBS).

Κατά την περίοδο 2019-2020, δρομολογήθηκε διαδικασία διαβούλευσης στο πλαίσιο της απόφασης OSPAR 98/3 σχετικά με την πρόθεση του Ηνωμένου Βασιλείου να χορηγήσει άδεια παρέκκλισης ώστε να εγκαταλειφθούν επιτόπου οι βάσεις των εγκαταστάσεων των δομών βαρύτητας από σκυρόδεμα Brent Alpha Steel Jacket και Brent Bravo, Brent Charlie και Brent Delta· η άδεια αυτή θα περιλάμβανε το περιεχόμενο των κυψελών των δομών βαρύτητας από σκυρόδεμα.

Η Επιτροπή, η οποία εκπροσωπούσε την ΕΕ, μαζί με άλλα συμβαλλόμενα μέρη της OSPAR, αντιτάχθηκε στην πρόθεση του Ηνωμένου Βασιλείου, διότι το εν λόγω περιεχόμενο συνιστά επικίνδυνα απόβλητα που δεν θα πρέπει να αφήνονται στη θάλασσα· επιπλέον, θα έπρεπε να καθιερωθεί ένα κανονικό πρόγραμμα παρακολούθησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος γύρω από τα μέρη της εκτός λειτουργίας εγκατάστασης που παρέμειναν στη θάλασσα· τέλος, για να

αποφευχθεί η εγκατάλειψη οποιωνδήποτε μερών στη θάλασσα μετά τον παροπλισμό, σύμφωνα με το πνεύμα της απόφασης 98/3, θα έπρεπε να επιταχυνθεί η ανάπτυξη τεχνολογικών λύσεων για πλήρη απομάκρυνση· το να χορηγούνται άδειες παρεκκλίσεων χωρίς επαρκή αιτιολόγηση δεν ενθαρρύνει την επέλευση των εξελίξεων αυτών.

Η διαδικασία διαβούλευσης αποτυπώθηκε, μεταξύ άλλων, στη νέα στρατηγική OSPAR που υιοθετήθηκε κατά την υπουργική σύνοδο της OSPAR το 2021 στο Cascais της Πορτογαλίας, η οποία έχει στόχο να «αναθεωρήσει και, όπου αυτό αρμόζει, να τροποποιήσει τις κατηγορίες των εκτός λειτουργίας υπεράκτιων εγκαταστάσεων για τις οποίες μπορούν να χορηγηθούν παρεκκλίσεις βάσει της απόφασης OSPAR 98/3 σχετικά με τη διάθεση των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων ανοικτής θαλάσσης, με σκοπό να μειωθεί το πεδίο εφαρμογής των πιθανών παρεκκλίσεων. Η αναθεώρηση θα βασίζεται, μεταξύ άλλων, στην πρόοδο των τεχνολογιών παροπλισμού και στην καλύτερη διαθέσιμη επιστημονική γνώση.» Η στρατηγική θέτει επίσης ως στόχο την προώθηση των τεχνολογιών παροπλισμού· η ανάπτυξη εναρμονισμένης μεθοδολογίας με την οποία θα αξιολογούνται οι επιλογές παροπλισμού βρίσκεται επίσης σε εξέλιξη στο πλαίσιο της επιτροπής OSPAR.

Στο πλαίσιο αυτό, η προτεινόμενη τροποποίηση αποσκοπεί στο να παράσχει μια στέρεη νομική βάση ώστε να εμποδίζεται η επιτόπου εγκατάλειψη μολυσμένων περιεχομένων των κυψελών ύστερα από τον παροπλισμό. Αυτό συνάδει όχι μόνο με τις προαναφερθείσες αντιρρήσεις της Επιτροπής και άλλων συμβαλλόμενων μερών της OSPAR σχετικά με παρεκκλίσεις για το περιεχόμενο των κυψελών, αλλά και με συναφείς πολιτικές της ΕΕ, όπως: το σχέδιο δράσης για μηδενική ρύπανση το οποίο αποβλέπει στο να μειώσει, έως το 2050, τη ρύπανση των υδάτων σε επίπεδα που δεν θεωρούνται πλέον επιβλαβή για την υγεία και τα φυσικά οικοσυστήματα· η οδηγία-πλαίσιο για τη θάλασσα στρατηγική, η οποία απαιτεί την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στα θαλάσσια ύδατα της ΕΕ· η οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα, η οποία απαγορεύει την απόρριψη αποβλήτων· και η οδηγία για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών, η οποία ασχολείται και με περιβαλλοντικές πτυχές του παροπλισμού. Καμία από τις πολιτικές αυτές δεν μπορεί να εφαρμοστεί σωστά εάν στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό υπάρχουν πηγές δυνητικά σοβαρής και διαρκούς διασυνοριακής ρύπανσης, όπως το μολυσμένο περιεχόμενο κυψελών των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων εξόρυξης πετρελαίου.

Ενόψει της συνεδρίασης της επιτροπής OSPAR που θα πραγματοποιηθεί στις 24-28 Ιουνίου 2024, είναι αναγκαίο να καθοριστεί η θέση της Ένωσης διότι η προς έκδοση απόφαση αποτελεί νομικά δεσμευτικό κείμενο. Δεδομένου ότι η απόφαση θα διευκολύνει την εφαρμογή των πολιτικών και της νομοθεσίας της ΕΕ και θα αποτρέψει τις ζημιές στο θαλάσσιο περιβάλλον, προτείνεται η Ένωση να υποστηρίξει την έκδοση της εν λόγω απόφασης ψηφίζοντας υπέρ αυτής.

4. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

4.1. Διαδικαστική νομική βάση

4.1.1. Αρχές

Το άρθρο 218 παράγραφος 9 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει την έκδοση αποφάσεων για τον καθορισμό «των θέσεων που θα πρέπει να ληφθούν, εξ ονόματος της Ένωσης, σε όργανο που συνιστάται από δεδομένη συμφωνία, όταν το εν λόγω όργανο καλείται να θεσπίσει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα, με εξαίρεση τις πράξεις που συμπληρώνουν ή τροποποιούν το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας».

Η έννοια των «πράξεων που παράγουν έννομα αποτελέσματα» περιλαμβάνει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα δυνάμει των κανόνων του διεθνούς δικαίου που διέπουν το

εκάστοτε όργανο. Περιλαμβάνει επίσης κείμενα που δεν έχουν μεν δεσμευτική ισχύ βάσει του διεθνούς δικαίου, αλλά «επηρεάζουν με καθοριστικό τρόπο το περιεχόμενο των ρυθμίσεων που θεσπίζει ο νομοθέτης της Ένωσης»².

4.1.2. Εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση

Η επιτροπή OSPAR είναι όργανο που έχει συσταθεί με συμφωνία, και πιο συγκεκριμένα με τη σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού.

Η πράξη την οποία καλείται να θεσπίσει η επιτροπή OSPAR συνιστά πράξη που παράγει έννομα αποτελέσματα. Η προς έκδοση πράξη παράγει έννομα αποτελέσματα, διότι όλες οι αποφάσεις OSPAR είναι νομικά δεσμευτικές για τα συμβαλλόμενα μέρη, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 της σύμβασης OSPAR, σύμφωνα με το οποίο «Μετά την εκπνοή προθεσμίας διακοσίων ημερών από την ημερομηνία έγκρισης, η απόφαση είναι δεσμευτική για τα συμβαλλόμενα μέρη που την ψήφισαν και δεν έχουν ειδοποιήσει εγγράφως τον εκτελεστικό γραμματέα εντός της προθεσμίας αυτής ότι αδυνατούν να αποδεχθούν την ως άνω απόφαση, υπό την προϋπόθεση ότι κατά την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας τα τρία τέταρτα των συμβαλλομένων μερών έχουν ήδη ψηφίσει την απόφαση δίχως να αποσύρουν την υποστήριξή τους είτε έχουν ενημερώσει γραπτώς τον εκτελεστικό γραμματέα ότι μπορούν να την αποδεχθούν. Η απόφαση αυτή δεσμεύει οιοδήποτε άλλο συμβαλλόμενο μέρος το οποίο γραπτώς γνωστοποιεί στον εκτελεστικό γραμματέα ότι είναι σε θέση να αποδεχτεί την απόφαση είτε από τη στιγμή της γνωστοποίησης είτε μετά την εκπνοή προθεσμίας διακοσίων ημερών από την έγκριση της απόφασης, εφόσον η εν λόγω ημερομηνία έπεται».

Η προς έκδοση πράξη δεν συμπληρώνει ούτε τροποποιεί το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας.

Συνεπώς, η διαδικαστική νομική βάση για την προτεινόμενη απόφαση είναι το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ.

4.2. Ουσιαστική νομική βάση

4.2.1. Αρχές

Η ουσιαστική νομική βάση για την έκδοση απόφασης δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ εξαρτάται πρωτίστως από τον στόχο και το περιεχόμενο της προς έκδοση πράξης σε σχέση με την οποία λαμβάνεται θέση εξ ονόματος της Ένωσης. Εάν η προς έκδοση πράξη επιδιώκει διττό σκοπό ή έχει δύο συνιστώσες και εάν ένας από τους σκοπούς ή μία από τις συνιστώσες μπορεί να χαρακτηριστεί κύριος/-α, ενώ ο/η άλλος/-η έχει απλώς παρεπόμενο χαρακτήρα, η απόφαση δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ πρέπει να στηρίζεται σε μία και μόνο ουσιαστική νομική βάση, ήτοι εκείνη που επιβάλλει ο κύριος ή πρωτεύων σκοπός ή συνιστώσα.

4.2.2. Εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση

Ο κύριος στόχος και το περιεχόμενο της προς έκδοση πράξης σχετίζονται με την προστασία του περιβάλλοντος.

Ως εκ τούτου, η ουσιαστική νομική βάση για την προτεινόμενη απόφαση είναι το άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

² Απόφαση του Δικαστηρίου, της 7ης Οκτωβρίου 2014, Γερμανία κατά Συμβουλίου, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, σκέψεις 61 έως 64.

4.3. Συμπέρασμα

Νομική βάση της προτεινόμενης απόφασης θα πρέπει να είναι το άρθρο 192 παράγραφος 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της σύμβασης για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού (σύμβαση OSPAR) όσον αφορά απόφαση για την τροποποίηση της απόφασης OSPAR 98/3 σχετικά με τη διάθεση των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων ανοικτής θαλάσσης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού³ (στο εξής: σύμβαση), στην οποία η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος, τέθηκε σε ισχύ στις 25 Μαρτίου 1998.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3 της σύμβασης, η επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 10 παράγραφος 1 της σύμβασης (στο εξής: επιτροπή OSPAR) μπορεί να εκδίδει αποφάσεις σύμφωνα με το άρθρο 13 της σύμβασης.
- (3) Η επιτροπή OSPAR, κατά την 27η τακτική σύνοδο/συνεδρίασή της στις 24 Ιουνίου 2024, πρόκειται να εκδώσει απόφαση για την τροποποίηση της απόφασης OSPAR 98/3 σχετικά με τη διάθεση των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων ανοικτής θαλάσσης.
- (4) Προτείνεται να τροποποιηθεί ο ορισμός της «τσιμεντένιας εγκατάστασης» στην απόφαση OSPAR 98/3 για τη διάθεση των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων ανοικτής θαλάσσης, ώστε να διευκρινιστεί ότι οποιοδήποτε περιεχόμενο κυψελών εντός της υποδομής (δηλαδή της επί μέρους δομής) δεν αποτελεί μέρος της εγκατάστασης.
- (5) Είναι σκόπιμο να καθοριστεί η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στο πλαίσιο της επιτροπής OSPAR, δεδομένου ότι η απόφαση που θα ληφθεί από αυτήν θα είναι δεσμευτική για την Ένωση.
- (6) Η θέση της Ένωσης θα πρέπει να είναι η υπερψήφιση της απόφασης για την τροποποίηση της απόφασης OSPAR 98/3, δεδομένου ότι η εν λόγω απόφαση θα διευκολύνει την εφαρμογή των πολιτικών και της νομοθεσίας της ΕΕ και θα αποτρέψει τις ζημίες στο θαλάσσιο περιβάλλον,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

³ ΕΕ L 104 της 3.4.1998, σ. 2.

Άρθρο 1

Η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης κατά την 27η σύνοδο/συνεδρίαση της επιτροπής OSPAR είναι η υπερψήφιση της έκδοσης της απόφασης για την τροποποίηση της απόφασης OSPAR 98/3 σχετικά με τη διάθεση των εκτός λειτουργίας εγκαταστάσεων ανοικτής θαλάσσης όσον αφορά τον ορισμό της «τσιμεντένιας εγκατάστασης».

Άρθρο 2

Οι εκπρόσωποι της Ένωσης μπορούν να συμφωνήσουν ήσσονος σημασίας αλλαγές της θέσης που προβλέπεται στο άρθρο 1 αναλόγως των εξελίξεων κατά την 27η συνεδρίαση της επιτροπής OSPAR, στο πλαίσιο διαβούλευσης με τα κράτη μέλη κατά τις επιτόπιες συνεδριάσεις συντονισμού, χωρίς περαιτέρω απόφαση του Συμβουλίου.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Επιτροπή.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*